

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobce: **V. S.**
bytem x

zastoupen advokátem Mgr. Martinem Prosserem
sídlem Matoušova 515/12, Praha

proti
žalovanému: **Krajské ředitelství policie Středočeského kraje**
sídlem Na Baních 1535, Praha 5

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 30.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

3. 2020, domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného a navrhuje, aby soud určil, že:

- I. silniční kontrola prováděná cca od 19:10 hodin do 20:02 hodin dne 29. 1. 2020 v obci C., na silnici č. 4 ve směru na Strakonice, prováděná policistou se služebním č. x u žalobce byla nezákonná;*
 - II. silniční technická kontrola prováděná v rámci silniční kontroly od 19:10 hodin do 20:02 hodin dne 29. 1. 2020 v obci C. na silnici č. 4 ve směru na Strakonice, prováděná policistou se služebním č. na vozidle žalobce Škoda Octavia, reg. zn.: x, byla nezákonná;*
 - III. zkrácení technické způsobilosti osobního vozidla Škoda Octavia, reg. zn. x, na 30 dnů dne 29.1.2020 v obci Chraštičky, na silnici č. 4 ve směru na Strakonice, provedené policistou se služebním č.x, bylo nezákonné.*
2. Žalobce uvádí, že dne 29. 1. 2020 cestoval vozidlem Škoda Octavia, reg. zn. x (dále jen „vozidlo“) s dalšími třemi dospělými osobami a svým nezletilým synem. Vozidlo bylo a je ve výborném technickém stavu. Poslední technická kontrola byla provedena dne 27. 6. 2019 s dobou platnosti do 27. 6. 2021. Před 19:00 hod. v obci C, na silnici č. 4 ve směru na Strakonice vozidlo zastavil policista, který uvedl, že důvodem zastavení je silniční kontrola a vyzval žalobce, aby předložil „potřebné dokumenty“, aniž by je specifikoval. V tom žalobce spatřuje první pochybení. Policista by měl uvést, které doklady požaduje předložit, nikoli zkoušet žalobce, zda zná doklady, které mají být předloženy při dopravní kontrole. Již tento způsob je ponižující. Aniž by žalobce vůči policistovi cokoli komentoval, předložil veškeré dokumenty, podrobil se orientační dechové zkoušce a posádce vozu vysvětloval důvod, proč to policista chce a že je to naprosto běžné.
3. Policista došel pouze k zadní části vozidla, vrátil se a zeptal se žalobce, zda ví, že mu nesvítí osvětlení registrační značky. Žalobce odpověděl, že neví. Policista, aniž by zjišťoval další skutečnosti, okamžitě odpověděl, že jde o přestupek a závažnou vadu a že žalobci omezuje technickou způsobilost vozidla na 30 dnů. Dále se zeptal žalobce, zda s přestupkem souhlasí, na což žalobce sdělil, že nikoli. Policista na to uvedl, že „to jde sepsat“. V daném případě žádná technická kontrola neproběhla. Policista neobcházel celé vozidlo, nezkoumal blíže technický stav vozidla, tj. neohýbal se pod vozidlo, nesvítíl pod něj, vizuálně nekontroloval stav brzd, výhled z pohledu řidiče, atd. Celá kontrola trvala přes 45 minut. S ohledem na to, že policista vyplnil pouze tři listy předtištěného papíru, považuje žalobce jeho jednání včetně účelové kontroly za úmyslně šikanózní, nestandardní a provedené s cílem žalobce co nejvíce zdržet a zatížit. V situaci, kdy ve vozidle bylo roční dítě (a policista si toho byl vědom), toto jednání žalobce považuje za zcela nepřiměřené. Běžná kontrola trvá zlomek tohoto času. Během kontroly bylo zkontrolováno několik jiných vozidel. Zvukový záznam byl uložen ve 20:02 hod., tedy po skončení kontroly a před započítáním jízdy. Kontrola tak trvala přes hodinu. Žalobce své námitky uvedl do oznámení přestupku i do dokladu o provedené technické kontrole. Dodává, že při jízdě došlo k prasknutí obou žárovek, což vyplývá i z přiložených dokladů k opravě vozidla. Následná dodatečná kontrola na stanici technické kontroly byla v pořádku. Přestupku se lze dopustit pouze zaviněným jednáním, což by měl policista vědět. Policista se vůbec nesnažil zjistit další skutečnosti, např. zda byla provedena kontrola před jízdou, a rovnou žalobci oznámil, že se dopustil přestupku, ačkoli mu muselo být jasné, že v případě

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

přestupkového jednání bude žalobce muset několikrát cestovat do Příbrami a účastnit se řízení. Žalobce poukazuje na to, že příslušný správní orgán věc odložil, aniž by se věci blíže zabýval.

4. V žalobcově případě došlo k porušení § 45 odst. 1 písm. a), b) g) a i) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 163/2019 Sb. (dále jen „zákon o služebním poměru“), podle kterého je policista povinen dodržovat služební kázeň a zdržet se jednání, které může ohrozit důvěru v nestranný výkon služby a vykonávat službu tak, aby neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru. Tyto povinnosti vyplývají též ze zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 111/2019 Sb. (dále jen „zákon o policii“). Policisté jsou povinni dodržovat též rozkaz policejního prezidenta č. 154/2011, o profesní etice Policie České republiky (dále jen „etický kodex“). I na silniční kontrolu se pak vztahují základní zásady správního řízení (žalobce cituje § 2 až § 4 a § 6 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „správní řád“). Žalobce dále cituje § 6a zákona č. 361/2000 Sb., o pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 285/2018 Sb., a § 2 vyhlášky č. 82/2012 Sb., o provádění kontrol technického stavu vozidel a jízdních soupřav v provozu na pozemních komunikacích (vyhláška o technických silničních kontrolách), ve znění vyhlášky č. 207/2018 Sb. Policista neprovedl žádný z úkonů uvedených v seznamu kontrolních úkonů pro kontrolu technického stavu dle přílohy k této vyhlášce. Způsob kontroly popisuje připojená zvuková nahrávka. Celá kontrola proběhla v žalobcově nepřítomnosti. Policista žalobce předem neinformoval o tom, že bude probíhat technická silniční kontrola. Policista si pouze nafotil neosvětlenou registrační značku, kontrola technického stavu vozidla vůbec neproběhla. Žalobce poukazuje na § 49 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění zákona č. 193/2018 Sb. (dále jen „zákon o podmínkách provozu“). Žalobce neví, jakým způsobem ovlivňuje neosvětlení registrační značky provozní vlastnosti vozidla, nebo jakým způsobem je nefunkčnost osvětlení registrační značky na rozdíl od jiných osvětlení způsobilé ohrozit provoz na pozemních komunikacích. Zákon jako předpis vyšší právní síly je nadřazen předpisu nižší právní síly.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že dne 29. 1. 2020 prováděla hlídka dopravního inspektorátu Příbram v daném místě dohled nad bezpečností silničního provozu. Policista zastavil žalobcovo vozidlo předepsaným způsobem kvůli podezření ze spáchání přestupku (policistovi se jevilo, že vozidlo jelo blízko středové čáry). Po zastavení a pozdravení vyzval řidiče k předložení předepsaných dokladů pro řízení vozidla. Povinnost mít u sebe při řízení vozidla požadované doklady stanoví zákon. Postup policistů při zastavování vozidel upravuje interní akt řízení (čl. 16 Pokynu ředitele ředitelství dopravní policie Policejního prezidia ČR č. 8/2019, kterým se upravuje postup při dohledu na bezpečnost a plynulost na pozemních komunikacích; dále jen „pokyn č. 8/2019“). Řidič vozidla by měl znát, jaké

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

doklady má mít u sebe při řízení konkrétního motorového vozidla. Policisté v každodenní praxi zaznamenávají i případy, kdy řidič v rámci kladení pasivního odporu při dopravní kontrole vyžaduje po policistovi výslovné vyjmenování dokladů, která má předložit. Žalovaný na základě úředního záznamu poukazuje na žalobcovo nevhodné chování. Poté, co se ho jeden z členů osádky zeptal, co se děje, žalobce mu odpověděl, že „je to klasická buzeráční kontrola“. Policista žalobce v žádném případě „nezkoušel“ ze znalosti předepsaných dokladů. Konfliktní jednání žalovaný spatřuje spíše v nevhodném slovním vystupování žalobce, i když nebylo mířeno přímo proti policistovi.

6. Technická silniční kontrola probíhá vizuálním posouzením stavu vozidla, případně pohmatem a úchopem (jiné prostředky jako ve stanici technické kontroly policista na místě nemá). Policista je k provedení technické silniční kontroly oprávněn na základě § 6a zákona o silničním provozu, kontrola může být i v částečném rozsahu. K výhradám žalobce žalovaný uvádí, že policista obešel vozidlo z pravé strany k jeho zadní části a celý bok vozidla osvětlil svítilnou, aby viděl, zda není na pravé straně vozidla nějaká technická závada. Až u pátých dveří (kufří) zjistil, že nesvítí osvětlení registrační značky. Policista žalobci sdělil, že se jedná o vážnou závadu typu B 4.7.1.2.2. Označení závady není na libovůli policisty, ale je přesně definováno v příloze č. 1 vyhlášky o technických silničních kontrolách. Technickou silniční kontrolu není třeba provádět tak, že policista bude postupovat po jednotlivých kódech závad, neboť je jich velké množství a případná kontrola by trvala neúměrně dlouho. Při zjištění závady typu B policista vyplní doklad a omezí platnost technické prohlídky na 30 dnů. Policista chtěl se žalobcem přestupek projednat příkazem na místě s tím, že bude vozidlu provedena technická silniční kontrola a vyplněn protokol. Žalobce po celou dobu kontroly seděl ve vozidle, na závadu se ani nešel podívat, ačkoli byl seznámen s tím, že může být kontrole přítomen. Policista se žalobce rovněž dotázal, zda je schopen závadu na místě odstranit, na což žalobce neodpověděl. Policista žalobci na všechny jeho dotazy odpověděl. Z nahrávky žalobce z vozidla je v momentě, kdy se policista se žalobcem loučil, vracel doklady a odešel, zřetelně slyšet „buzerante jeden“, což bylo pravděpodobně mířeno na osobu policisty.
7. Ke stížnostem na délku trvání kontroly žalovaný uvádí, že byla prováděna lustrace řidiče, vozidla, byl projednáván přestupek, prováděna fotodokumentace, sepisováno oznámení o přestupku a protokol o technické silniční kontrole. Na délce kontroly se významně podílelo žalobcovo jednání, který požadoval seznámení s formuláři řádek po řádku, čemuž policista vyhověl. Vzhledem ke všem okolnostem lze dobu kontroly posuzovat jako odpovídající. Žádný právní předpis nestanoví povinnost zohlednit přítomnost dítěte ve vozidle při kontrole. Žalovaný dodává, že k přítomnosti dítěte měl přihlédnout sám žalobce a neúměrnými obstrukcemi neprodlužovat průběh kontroly. Není pravda, že nebyla provedena kontrola bezpečnostních pásů (prováděla ji pprap. K.). Podle žalovaného je více než nepravděpodobné, že by k poruše obou zároveň osvětlujících zadní registrační značku došlo současně během jízdy. Následná technická kontrola slouží již jen ke kontrole odstranění zjištěné závady. Žalovaný současně poukázal na judikaturu týkající se odpovědnosti za technický stav vozidla.
8. Žalovaný v postupu policisty při kontrole neshledává žádné pochybení, a navrhuje proto zamítnutí žaloby.

Replika žalobce

9. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že je považuje za účelové, obsahující

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

množství nepravdivých, nepřesných a zavádějících informací. Vyjádření se snaží bagatelizovat jednání policisty a očerňovat žalobce. Žalobce se až z vyjádření dozvěděl o důvodu, pro který bylo jeho vozidlo zastaveno. Policista při zastavení nesdělil, že se mu jevilo, že vozidlo jelo blízko středové čáry (takový způsob jízdy žalobce popírá). Žalobci není zřejmé, proč vůbec policista vozidlo zastavoval. Zastavení bylo od počátku bezdůvodné. Z postupu policistů je zjevné, že silniční kontrola nebyla zaměřena pouze na běžnou kontrolu, ale na kontrolu s cílem sankcionovat různým způsobem co nejvíce účastníků silničního provozu. Žalobce samozřejmě ví, které doklady má mít u sebe. Zákon však nikde nedává policistovi oprávnění stavět se do pozice učitele či zkoušejícího, což byl tento případ. Jinak by policista nečinil takovou neurčitou výzvu. Úřední záznam, ze kterého se má podávat údajně konfliktní jednání žalobce, je evidentně účelově pozměněný. Citace uváděná žalovaným v úředním záznamu, který má k dispozici žalobce, uvedena není. Žalobce vůči policistovi nevystupoval nevhodně ani konfliktně, případné slovní vyjádření nebylo vůbec určené policistovi. Je zjevné, že následná technická silniční kontrola byla provedena z důvodu „pomsty“ za údajný výrok, který ani nebyl namířen vůči policistovi.

10. Žalobci je známo, že klasická silniční kontrola spočívá pouze v kontrole dokladů. Úřední záznam obsahuje nepravdivé informace, že policista obcházel vozidlo z pravé strany. Policista se však pohyboval pouze po levé straně. Okamžitě oznámil neosvětlenou registrační značku, přestupek a provedení technické kontroly, aniž by dal žalobci možnost jakkoli reagovat. Žalobce svůj nesouhlas zachytil do oznámení o přestupku a dokladu o technické silniční kontrole. Podle žalobce se nejednalo o vážnou záadu ve smyslu § 49 zákona o podmínkách provozu. Policistovi měl být znám „konflikt v ustanovení“ a měl sám posoudit přiměřenost svého jednání a přijatých opatření. Žalobce nesouhlasí s tím, že není nutno provádět technickou silniční kontrolu tak, že policista bude postupovat po jednotlivých kódech závad. Z vyjádření žalovaného vyplývá, že protokol o technické silniční kontrole lze vyplnit v rozporu se skutečností. K délce kontroly žalobce uvádí, že se žalovaný snaží převádět odpovědnost policisty na žalobce, který pouze využil svých práv a bránil se nezákonnému řešení přestupku a celé nezákonné a nesmyslné kontrole. Veškeré úkony mohly být hotovy maximálně do 10 minut, zbytek doby byl jen účelovým prodlužováním kontroly. Podle žalobce si policista vůbec nebyl vědom přítomnosti ročního dítěte, neboť on ani jeho kolegyně nesvítily na zadní sedadla (zadní polovina vozidla má zatmavená skla, takže by stejně nebylo nic vidět). Tvrzení žalovaného o nepravděpodobnosti poruchy obou žárovek za jízdy je ničím nepodloženou fabulací. Naopak jde o poměrně obvyklou záadu. Služební funkcionář reagoval na žalobcovu stížnost a podnět k zahájení kázeňského řízení naprosto alibisticky a odmítl zjišťovat skutečný skutkový stav.
11. Žalobce uzavírá, že došlo k zásahu do jeho základních lidských práv. Byl nucen podrobit se silniční kontrole, která nebyla v souladu se zákonem, neboť byla přinejmenším nepřiměřená a šikanózní. Stejně tak byla zcela mimo zákonný rámec technická silniční kontrola. Žalovaný pomíjí, že žalobce byl nucen setrvat na místě kontroly, a došlo tak bezdůvodně k jeho omezení na osobní svobodě.

Duplika žalovaného

12. Žalovaný v duplice předesílá, že k provedení silniční kontroly policista nemusí disponovat konkrétním podezřením ze spáchání přestupku. Dále poukazuje na judikaturu, z níž vyplývá, že policista může řidiče vozidla obecně vyzvat k předložení „dokladů k řízení a

provozu vozidla“. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce o rozporuplnosti údajů v úředních záznamech. Úřední záznam ze dne 9. 3. 2020 byl pořízen až v souvislosti s vyřizováním žalobcovy stížnosti a policista se v něm konkrétně vyjadřoval k průběhu silniční kontroly a zmiňuje se v něm mimo jiné i o zaznamenané invektivě vůči své sobě. Policisté jsou na nevhodné vyjadřování zvyklí a školení, aby se nenechávali vyprovokovat k neadekvátním reakcím. Zasahující policista dopředu nemůže předpokládat, jak se situace při silniční kontrole bude vyvíjet. Až na základě vývoje rozhodne, zda bude další průběh monitorovat záznamovým zařízením (povinnost monitorovat celý průběh kontroly žádný právní předpis nestanoví). Žalovaný nesouhlasí ani se zpochybňováním způsobu provedení technické silniční kontroly. Shrnuje právní předpisy, které tuto kontrolu upravují. Z čl. 24 odst. 8 pokynu č. 8/2019 vyplývá, že u vozidel do 3,5 t se provádí pouze základní kontrola technického stavu. Technická silniční kontrola se zahajuje až ve chvíli, kdy je na vozidle v rámci základní kontroly zjištěna vážná nebo nebezpečná závada. Žalobcovy pochybnosti ohledně zařazení dané závady mezi vážné považuje žalovaný za účelové. Podle žalovaného řadu úkonů zkušený policista kontroluje automaticky již při příjezdu vozidla (např. osvětlení, hluchost, kouřivost, skřípění brzd). Obchůzkou zaznamenaná vizuálně případné poškození výhledu řidiče (resp. skla), stav pneu (zjevné poškození), poškození karoserie, koroze, připoutání posádky bezpečnostními pásy apod. Na druhou stranu bylo nutno zvážit kontrolu všeho, co lze, za tmy, pokud vozidlo vypadalo celkem v pořádku. Drobné pochybení zasahujícího policisty sám žalovaný spatřuje v nedostatečném vysvětlení a reagování k otázce kontroly nákladu. Žalovaný opakovaně konstatuje, že doba kontroly byla odpovídající. Skutečnost, že správní orgán řízení ve věci přestupku odložil, neznamená, že policista pochybil.

Doplnění vyjádření žalobce

13. Žalobce v doplnění svého vyjádření podaném soudu dne 3. 5. 2021 uvedl, že nezpochybňuje pravomoc policisty zastavit vozidlo, ale podívoval se nad tím, z jakých důvodů byl zastaven. Je zcela evidentní, že policista se v úředním záznamu snažil žalobce očernit a uváděl v něm jen takové skutečnosti, které byly v jeho prospěch, a ty, které byly v jeho neprospěch, zamlčel. Důvodem kontroly byla pouze „výslednost“ policistů. V § 124 odst. 12 písm. h) zákona o silničním provozu není uvedena legální definice dokladů k řízení, z § 7 vyplývá, že dokladem pro řízení a provoz vozidla není občanský průkaz. Je otázkou, proč je policisty (i v tomto případě) vyžadován. Pokud jde o údajnou invektivu, není žalobci zřejmé, proč ji policista zmiňoval, pokud nebyla adresována jemu. Pokud by šlo o nevhodné vyjadřování, měl se nad ně policista povznést, což se nestalo. Výzva má následovat (*správně zřejmě předcházet, pozn. soudu*) provedení technické silniční kontroly, k výzvě vůbec nedošlo. Žalobce následně rekapituluje, co vše policista při technické silniční kontrole nekontroloval. Tato kontrola byla provedena pouze za účelem šikany. Technická silniční kontrola nebyla provedena v souladu s vyhláškou a vůbec nebyla cílenou speciální kontrolou. Žalovaný zaměňuje pojmy klasická dopravní kontrola a technická silniční kontrola. Pravá a levá strana vozidla se určuje z místa řidiče ve směru jízdy, žalobce se nikdy nesetkal s tím, že by se toto uvádělo z pozice kontrolujícího policisty. Názor žalovaného, že daná závada je způsobitelná ohrozit provoz na pozemních komunikacích, neboť není možno identifikovat vozidlo, je v rozporu s normální logikou. Vyhláška je v rozporu se zákonem. Tvrzení, že řadu věcí policista kontroluje již při příjezdu vozidla, je naprosto účelové a v rozporu se skutečností. Při technické silniční kontrole je nutno dodržet stanovené postupy. Není pravda, že žalobce nebyl ochoten spolupracovat. Žalobce o prováděné kontrole nevěděl, dozvěděl se o ní až poté, co byla údajně vykonána. K trvání

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

kontroly žalobce uvádí, že kontrola byla ukončena sepsáním připomínek ke kontrole a vyjádření k oznámení údajného přestupku. Ze zvukového záznamu vyplývá, že to netrvalo ani 15 minut. Lustrace a další tvorba dokumentů nemohla trvat zbývajícím časem. Policista by měl případný přestupek hodnotit s ohledem na veškeré okolnosti případu a měl by na místě zajistit vyjádření řidiče. Pokud policista rovnou hovoří o přestupku, aniž by měl další informace, jde o pochybení. Podle žalobce je tedy zjevně standardem, že policisté ukládají přestupky (*správně zřejmě pokuty, pozn. soudu*) za jednání, které ani nemůže být přestupkem. Důvodem podání žaloby je účelový a laxní způsob vyšetřování průběhu kontroly. Pokud by žalovaný řádně přistoupil k celé věci, musel by stížnost podanou žalobcem hodnotit jak důvodnou. Žalobce závěrem shrnul, že setrvává na svých žalobních návrzích.

Zjištění ze správního spisu

14. Z úředního záznamu ze dne 29. 1. 2020 vypracovaného policistou provádějícím kontrolu se podává, že téhož dne prováděla hlídka Policie ČR dohled nad bezpečnostní silniční provozu na silnici č. I/4 v obci C. u domu č. p. x a na zastávce autobusu ve směru na Strakonice. V 19:10 policista na uvedeném místě zastavil vozidlo, které řídil žalobce. Policista ho vyzval k předložení dokladů předepsaných pro řízení a provoz vozidla. Žalobce vše předložil. Policista dále žalobce podrobil vyšetření, zda není ovlivněn alkoholem, a to s negativním výsledkem. Jeden z členů osádky vozidla se žalobce zeptal, co se děje, na což žalobce odpověděl, že je to „klasická buzerační kontrola“. Kontrolou technického stavu vozidla policista zjistil, že nefunguje ani jeden zdroj světla osvětlující zadní registrační značku vozidla. Policista na tuto závadu upozornil žalobce a sdělil mu, že se jedná o vážnou závadu. Žalobce dále poučil, že jde o přestupek, který je možno projednat příkazem na místě a uložením pokuty 500 Kč, a že bude vyplněn protokol o technické silniční kontrole, vozidlu bude omezena technická způsobilost na dobu 30 dní a je třeba vozidlo po odstranění závady vozidlo přivést na stanici technické kontroly ke kontrole, zda byla závada odstraněna. Žalobce s vyřešením přestupku příkazem na místě nesouhlasil, proto policista sepsal oznámení přestupku. Řidič byl s formulářem seznámen a požádal, aby mu policista slovo od slova přečetl, co je v něm uvedeno. Dále požadoval vysvětlení, jak policista mohl zkontrolovat vše, co je uvedeno v protokolu o technické silniční kontrole. Žalobce v průběhu kontroly neuváděl, že by před jízdou vozidlo kontroloval a že by mu světla praskla během jízdy. O této skutečnosti se zmínil až v rámci písemného vyjádření do formuláře oznámení přestupku. Policista provedl lustraci osoby, lustraci vozidla, dechovou zkoušku, fotodokumentaci, sepsal oznámení o přestupku a protokol o technické silniční kontrole.
15. Součástí předloženého spisu je též oznámení přestupku ze dne 29. 1. 2020, v němž je jako popis skutku uvedeno „4.7.1.2.2 nesvítili osvětlení RZ“ a jednání kvalifikováno jako přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Žalobce ve formuláři učinil písemně toto vyjádření: „S přestupkem nesouhlasím, před započítáním jízdy vozidlo svítilo, bylo kontrolováno. Osvětlení registrační značky bylo v pořádku. Policista se na nic neptal, žádné upozornění. Jde o klasický případ šikany ze strany policejního orgánu. V autě sedí 4 osoby včetně jednoho ročního dítěte. Úmysl policejního orgánu je nás zdržovat a čekat na vyplnění papírů. Policista rovnou přišel s pokutou ve výši 500 Kč, aniž by cokoli zjišťoval. Pokud by se dotázal, zjistil by, že pravděpodobně cestou praskly obě žárovky. Nic ho nezajímalo, celá „kontrola“ a přístup se vztahuje k rozhovoru posádky vozu. Celá kontrola je naprosto nestandardní.“

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

16. Z kontrolního seznamu obsaženého v dokladu o provedené technické silniční kontrole ze dne 29. 1. 2020 vyplývá, že byla zkontrolována identifikace vozidla, brzdové zařízení, řízení, výhled, nápravy, kola, pneumatiky, zavěšení náprav, podvozek a části připevněné k podvozku, obtěžování okolí vč. emisí a unikání paliva nebo oleje a zabezpečení nákladu. Při kontrole nevyhověla osvětlovací zařízení a elektrický systém, dle poznámky šlo vadu 4.7.1.2.2. (dle seznamu kontrolních položek přiloženého k dokladu o provedené kontrole jde o závadu spočívající v nesplnění požadavků pro osvětlení zadní tabulky registrační značky) popsanou „*nesvítí osvětlení RZ*“. V dokladu se u podpisu řidiče nachází též následující žalobcovo vyjádření: „*S kontrolou nesouhlasím, nebylo kontrolováno*“.
17. Rekapitulaci dalších písemností obsažených ve správním spisu soud nepovažuje pro projednání věci za potřebnou, neboť se dotýkají vyřízení žalobcova podání (stížnosti) ze dne 21. 2. 2020, která obsahovala v zásadě totožné argumenty jako nyní projednávaná žaloba.

Ústní jednání

18. Soud k projednání věci nařídil jednání, které proběhlo dne 5. 5. 2021. Soud při jednání vyslechl svědky, provedl důkaz videozáznamem a listinami.
19. Svědek J. J. vypověděl, že je žalobcův tchán a dne 29. 1. 2020 byl spolujezdcem na předním sedadle kontrolovaného vozidla. V autě byly další dvě dospělé osoby a dítě (svědkova dcera, vnučka a vnuk). Cestovali z D. do Č.. Před cestou veškeré osvětlení vozidla fungovalo (svědek si všiml též osvětlení zadní registrační značky, neboť dávali kočárek do kufru). Po cestě je zastavila policie, byla to „běžná kontrola“. Policista si vyžádal doklady, žalobce mu je vydal, policista šel z levé strany dozadu, kde byl asi dvě minuty, přišel zpátky a řekl žalobci, že mu nesvítí „espézetka“, šel do služebního vozidla pro nějaké dokumenty, a pak se vrátil a komunikoval se žalobcem. K zastavení došlo okolo půl sedmé večer, kontrola trvala asi tři čtvrtě hodiny. Při kontrole osvětlení zadní registrační značky nefungovalo (svědek si toho všiml, když šel kouřit). Policista byl ve služebním vozidle s „papíry“ asi 20 minut. Policista se bavil se žalobcem „klasicky“, jako člověk s člověkem. Dítě po celou dobu kontroly spalo. Policista na autě nic dalšího nekontroloval (jen auto obešel), žalobci nesdělil, že bude provedena kontrola. Svědek nezaznamenal, že by policista prováděl fotodokumentaci.
20. Svědek pprap. C. K. uvedl, že v obci C. na silnici č. x jako člen policejní hlídky kontroloval vozidla. Zastavil žalobcovo vozidlo (na typ si přesně nepamatuje, asi Škoda Octavie), na kterém zjistil závadu typu B (neosvětlená registrační značka). Sepisoval oznámení přestupku a protokol o technické silniční kontrole. Jde o místo, kde provádí silniční kontrolu velmi často. Kontrola byla provedena k večeru (byla tma), bylo to na konci ledna nebo na začátku února. Proč zastavil konkrétně žalobcovo vozidlo, si nepamatuje. Vozidla obecně zastavují při podezření z přestupku nebo za účelem kontroly dokladů, či dalších okolností. Vyzval žalobce k „předložení dokladů“ (doklady konkrétně nevyjmenovával). Žalobce předložil doklady, svědek si vybavuje, že žalobce „něco říkal“ (možná nadávku), byla provedena kontrola na přítomnost alkoholu. Následně (když měl v ruce doklady a obcházel auto) svědek zjistil, že na vozidle nesvítí značka, šel si pro mobilní telefon (za účelem pořízení fotodokumentace) a chtěl s žalobcem projednat přestupek na místě. Na vozidle kontroloval to, co mohl pohledem. Ověření dokladů, vyplnění dvou protokolů o technické silniční kontrole, oznámení o přestupku, fotodokumentace závady,

předložených dokladů mohlo trvat asi 20 minut. Dokumenty se vyplňují ručně (nikoli na počítači). Provedení lustrací prostřednictvím služebního telefonu (tři registry) trvá v řádech vteřin (déle pouze pokud něco nefunguje). Po těchto úkonech šel za žalobcem, v tuto chvíli začal pořizovat videozáznam (dříve neměl volné ruce na pořizování videozáznamu). Videozáznam se pořizuje zpravidla při nestandardním chování, svědek sám jej pořizuje v případě, kdy oznamuje spáchání přestupku. Žalobce seznámil s obsahem protokolů, poučil ho, že se může vyjádřit. Žalobce chtěl vše přečíst. Seznámení s doklady trvalo kolem 15 minut. Nevybavuje si přesně, zda žalobce poučil, že může být přítomen kontrole (obvykle se to tak dělá). Žalobce po celou dobu kontroly seděl ve vozidle. Celá kontrola mohla trvat okolo půl hodiny. Běžná kontrola, při níž není zjištěna žádná závada, trvá maximálně tři minuty. Kontrola trvala déle než obvykle jen v tom ohledu, že svědek musel předčítat žalobci slovo od slova formuláře. Svědek není odměňován za počet provedených kontrol, ani procenty z pokuty apod. Jako poslední odměnu dostal před rokem odznáček na sako za pomoc při covidové pandemii.

21. Svědkyně R. Ž. uvedla, že je partnerkou žalobce, byla součástí posádky vozidla, seděla vzadu za řidičem, syn během kontroly spal. Policista chtěl vidět doklady, obešel vozidlo a zjistil, že nesvítí žárovky nad SPZ, pak se vrátil zpátky a tím to skončilo, nic jiného nekontroval. Probíhalo to jako při běžné kontrole. Na kontrolu dokladů ani dechovou zkoušku si svědkyně nevzpomíná. Neslyšela policistu, že by se na něco ptal, hovořil spíše žalobce. Vyplňovali nějaké papíry, žalobce se chtěl vyjádřit, to policista nechtěl, žalobce něco do papírů psal. Ve služebním vozidle seděl policista asi půl hodiny. Celá kontrola trvala asi hodinu.
22. Soud dále provedl důkaz videozáznamem, který zachycuje závěrečnou část prováděné kontroly. Záznam trvá přibližně patnáct minut a začíná okamžikem, kdy policista přistupuje k žalobcově vozidle s vyplněným oznámením o přestupku a dokladem o technické silniční kontrole a předkládá je žalobci k podpisu. Policista poučil žalobce, že oznámení přestupku bude předáno městskému úřadu a že mu také bude dán prostor k vyjádření. Následně se zeptal žalobce, zda mu poskytne e-mailovou adresu, na což žalobce reagoval tím, že chce přečíst celý obsah oznámení včetně informací, které do nich policista zapsal, čemuž policista vyhověl. Dále žalobce poučil, že obdrží jedno vyhotovení dokladu o technické silniční kontrole, který musí předložit na stanici technické kontroly, kde bude vozidlo zkontrolováno podle seznamu. Policista se následně žalobce zeptal, zda chce opět veškerý obsah dokladu přečíst, což žalobce potvrdil. Policista pak obsah dokladu přečetl. Následně proběhla debata mezi policistou a žalobcem o tom, na kterou z předložených listin má žalobce připojit své vyjádření. Nakonec jej připojil na obě, přičemž zpracování vyjádření na oznámení přestupku trvalo přibližně pět minut. Při podepisování dokladu o technické silniční kontrole se pak žalobce podrobně dotazoval, jak policista kontroloval jednotlivé položky uvedené v dokladu, na což policista odpověděl (zabezpečení nákladu se kontroluje zpravidla u přípojného vozidla, které žalobce nemá, což se považuje za zkontrolované, obtěžování okolí například nadměrnou kouřivostí výfuku, podvozek zkontroloval tím, že se neuvolnilo kolo, z podvozku nic nevisí, řízení a brzdy – vozidlo zatočilo a zastavilo, tedy jsou funkční).
23. Žalobce k videozáznamu uvedl, že si dokumenty nechával přečíst nikoli proto, aby policistu nějak šikanoval, ale proto, že si ve tmě nebyl schopen přečíst dokumenty sám (v autě nechtěl svítit kvůli spícímu dítěti).
24. Soud také provedl důkaz fotografiemi z místa (doklady předložené žalobcem při kontrole,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

zadní část vozidla včetně neosvětlené registrační značky), fakturou a příjmovým dokladem za opravu osvětlení zadní registrační značky v autoservisu dne 30. 1. 2020, protokolem ze stanice technické kontroly ze dne 31. 1. 2020, kdy byla provedena částečná technická prohlídka kvůli osvětlení zadní registrační značky.

25. Soud dále provedl důkaz sdělením ze dne 2. 3. 2020, kterým Městský úřad v Příbrami podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), věc odložil, aniž by zahájil řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit žalobce tím, že řídil vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, a to z důvodu nemožnosti prokázat zavinění (a to i nevědomé nedbalosti). Městský úřad připomněl žalobcovo vyjádření, že osvětlení před cestou kontroloval a k prasknutí žárovek došlo až během jízdy. Městský úřad konstatoval, že tuto skutečnost nemá jak ověřit, proto věc odložil.
26. Soud pokračoval v dokazování pokynem č. 8 ředitele ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia České republiky ze dne 27. 8. 2019, kterým se upravuje postup na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu – čl. 16 odst. 1 (zastavování a prohlídka vozidla), čl. 17 odst. 1 a čl. 18 odst. 1 (kontrola vozidla), čl. 24 (kontrola technického stavu vozidla), čl. 30 (řešení dopravních přestupků) a čl. 32 (řešení přestupku provozovatele vozidla podle právního předpisu).
27. Žalobce netrval na provedení důkazu audiozáznamem, který pokrývá část kontroly zaznamenanou též provedeným videozáznamem, jeho přehráním, ale pouze metadaty zobrazujícími okamžik uložení audiozáznamu, který podle žalobce označuje okamžik ukončení kontroly (29. 1. 2020, 20:02 hod.).
28. Návrh na provedení ostatních důkazů (zejména kopie technického průkazu, listiny související s žalobcovou stížností na policistu, vyjádření servisu k neosvětlení značky ze dne 6. 7. 2020, instruktáž č. 965378 předložená při jednání žalovaným) soud zamítl pro jejich nadbytečnost, neboť tyto důkazní návrhy nemohly přispět k objasnění skutkového stavu (žalobce jimi v zásadě hodlal prokázat skutečnosti mezi účastníky řízení nesporné, či pro věc nepodstatné), případně proto, že byly součástí správního spisu, kterým se důkaz neprovádí. Důkaz účastnickým výsledkem žalobce přes žalobcův návrh soud neprovedl, neboť jej považoval za nadbytečný. Žalobce při jednání upřesnil, že chce svým výsledkem prokázat vlastní tvrzení již uvedená v žalobě, zejména průběh té části kontroly, která nebyla součástí videozáznamu. Žalobce měl možnost vyjádřit se k věci podrobně v rámci svých podání, což také učinil. Soud přitom považoval skutkový stav na základě podání žalobce za dostatečně popsany a prokázány.
29. Žalobce při jednání setrval na stanovisku, že technická silniční kontrola neproběhla, a tím spíše neproběhla v souladu se zákonem. Ani přestupek nebyl řešen v souladu se zákonem (policista se netázal, zda je možno žárovky vyměnit na místě, zda žárovky před cestou svítily atd.). Hodnocení závady jako vážné je v rozporu se zákonem.
30. Žalovaný zopakoval, že kontrola byla provedena plně v souladu s právními předpisy. Hodnocení závady není na libovůli policisty, který se musí řídit vyhláškou o technických silničních kontrolách.

Splnění procesních podmínek a přípustnost

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

31. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (§ 84 odst. 1 s. ř. s.). K tvrzenému zásahu došlo dne 29. 1. 2020, téhož dne se žalobce o zásahu také dozvěděl. Posledním dnem subjektivní dvouměsíční lhůty pro podání žaloby tak bylo pondělí 30. 3. 2020 (§ 40 odst. 2 a 3 s. ř. s.). Právě tohoto dne byla žaloba podána, je tedy včasná. Žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky kladené na ni zákonem.
32. Podle § 82 s. ř. s. se může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
33. Soud se dále zabýval otázkou přípustnosti podané žaloby na ochranu před nezákonným zásahem. Postup soudu při posuzování přípustnosti tohoto typu návrhu definoval rozšířený senát v rozsudku ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015 - 160, č. 3687/2018 Sb. NSS, tak, že „[p]okud je zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem ‚zásahem‘ ve smyslu legislativní zkratky v § 82 s. ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení nezákonného zásahu.“ Pokud jde o nedostatek pojmových znaků nezákonného zásahu a s tím spojený nedostatek podmínek řízení, rozšířený senát dodal, že „odmítnout žalobu z uvedeného důvodu lze jen tehdy, je-li nemožnost, aby v žalobě tvrzené jednání bylo nezákonným zásahem, zjevná a nepochybná. Soud zde bude přihlížet též k závěrům ustálené judikatury, která dále vysvětluje, které úkony veřejné správy nezákonným zásahem nejsou a nemohou být“. Ačkoliv byl výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu zrušen nálezem Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, zrušovací důvody se týkaly jen otázky posuzování včasnosti zásahových žalob proti tzv. trvajícím zásahům; zbylé závěry rozšířeného senátu zůstaly nedotčeny.
34. Soud konstatuje, že jednání popsané v žalobě je vzhledem ke své povaze a povaze jeho původce zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Silniční kontrola, resp. technická silniční kontrola a různé výzvy učiněné během těchto kontrol, proti kterým žalobce, stručně řečeno, brojí, jsou faktickými úkony policisty majícími kontrolní povahu. V případě úkonů takové povahy již judikatura v minulosti dovodila, že mohou být zásahem (srov. např. rozsudky NSS ze dne 11. 3. 2015, č. j. 6 As 276/2014 – 61, ze dne 26. 11. 2015, č. j. 1 As 149/2015 – 32, ze dne 23. 11. 2011, č. j. 6 Aps 3/2011 – 63, č. 2603/2012 Sb. NSS). Současně je nutno uvést, že se nejedná o úkony, které by byly rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Soud s ohledem na shora uvedené konstatuje, že nyní projednávaná žaloba není nepřípustná ve smyslu § 82 s. ř. s.
35. Soud v této souvislosti ve vztahu k zásahu popsanému v části III petitu konstatuje, že omezení technické způsobilosti vozidla je „pouhým“ důsledkem vyplývajícím z výsledku technické silniční kontroly. Podle § 51 odst. 1 zákona o podmínkách provozu zjistí-li se technickou prohlídkou silničního vozidla nebo technickou silniční kontrolou podle zvláštního právního předpisu nebo obdobnou kontrolou v jiném členském státě vážná závada, je vozidlo technicky způsobilé k provozu pouze na dobu 30 dnů ode dne vyznačení zápisu výsledku technické prohlídky silničního vozidla v technickém průkazu vozidla nebo ode dne vydání dokladu o provedené technické silniční kontrole. Provozovatel silničního vozidla je povinen v této lhůtě přistavit silniční vozidlo s odstraněnou vážnou závadou stanici

technické kontroly k provedení opakované technické prohlídky. Zkrácení technické způsobilosti tak fakticky neprovádí policista (nevydává žádné méně či více formalizované rozhodnutí o omezení způsobilosti vozidla), ale jde o zákonem předpokládaný následek bez dalšího nastávající na základě výsledku technické silniční kontroly. Žalobce tak v části III petitu pouze popisuje důsledek zásahu, kterým byla technická silniční kontrola. Soud proto konstatuje, že na skutečnosti vymezené v částech II a III petitu nahlíží jako na jeden zásah (a jeho důsledek).

36. Projednávaná žaloba je „určovací“, neboť směřuje proti zásahům, které již byly ukončeny, resp. již netrvaly jejich účinky. V takovém případě se neuplatní podmínka vyčerpání jiných právních prostředků ochrany ve smyslu § 85 s. ř. s. Ani z pohledu tohoto ustanovení tak není žaloba nepřijatelná.

Posouzení žaloby

37. Soud tedy přistoupil k věcnému posouzení žaloby. Pro poskytnutí ochrany podle § 82 s. ř. s. je nezbytné, aby byla splněna pětice kumulativních podmínek: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem správního orgánu v širším smyslu, který není rozhodnutím (4. podmínka) a byl zaměřen proti němu, nebo v jeho důsledku bylo proti němu zasaženo (5. podmínka). Není-li byt' jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 – 65, č. 603/2005 Sb. NSS).
38. Splnění čtvrté podmínky vyplývá již z předcházejících pasáží odůvodnění tohoto rozsudku, v nichž soud dospěl k závěru, že v žalobách označené jednání lze považovat za zásah ve smyslu § 82 s. ř. s., který není rozhodnutím.
39. Soud má za splněnou i pátou podmínku, neboť žalobou napadené kontroly (a jejich důsledek v podobě zkrácení technické způsobilosti vozidla) byly zaměřeny proti žalobci.
40. Co se týče první a druhé podmínky přímého zkrácení na právech, zde musí soud předeslat, že žalobce zůstal v podané žalobě ve vztahu k této otázce ve zcela obecné rovině. Je to přitom právě žalobce, kdo musí tvrdit, jak byl tvrzeným zásahem zkrácen na svých právech. I když by byl totiž žalovaný zásah v rozporu s objektivním právem (což nyní posuzované zásahy nejsou, srov. níže), tedy nezákonný, aniž by současně přímo zkracoval žalobcova práva, nemůže být žaloba na ochranu před nezákonným zásahem důvodná. Jejím účelem totiž není poskytovat abstraktní ochranu před jakýmkoli nezákonným jednáním veřejné moci, ale pouze před takovým nezákonným jednáním, které určitým způsobem (dosahujícím určité intenzity) zasahuje do práv jednotlivce.
41. Žalobce v žalobě z hlediska zkrácení svých práv uvedl, že způsob, jakým byl vyzván k předložení dokladů, byl pro něj ponižující. Dále uvádí, že v důsledku nepřiměřeného trvání kontroly byl zdržen a zatížen. Žalobce se cítí omezen na svých právech též cestou ke správnímu orgánu (v souvislosti s přestupkovým řízením) a cestou, formalitami a náklady spojenými s kontrolou na stanici technické kontroly. V replice k vyjádření žalovaného pak uvedl, že došlo k zásahu do jeho základních lidských práv tím, že byl donucen podrobit se silniční kontrole, která nebyla v souladu se zákonem. Žalobce byl nucen setrvat na místě kontroly, a byl tak bezdůvodně omezen na osobní svobodě.
42. Soud se proto dále ve vztahu k jednotlivým žalobním tvrzením zabýval otázkou, zda byl

žalobce pospanými zásahy přímo zkrácen na svých právech a zda tyto zásahy byly nezákonné.

Silniční kontrola

43. Žalobce se prvním žalobním petitem domáhá určení nezákonnosti prováděné silniční kontroly¹. Z obsahu žaloby a dalších podání soud dovodil, že žalobce spatřuje nezákonnost silniční kontroly a zásad do svých práv ve způsobu, jakým byl vyzván k předložení dokladů, v celkové délce kontroly a v chování policisty v průběhu silniční kontroly.
44. Soud předně konstatuje, že veškerá argumentace ohledně toho, zda byly dány důvody pro zastavení žalcova vozidla a jaké tyto důvody byly, je pro posouzení věci bez významu. Policista totiž při provádění dohledu nad bezpečností silničního provozu nemusí mít žádný konkrétní důvod, pro který určité vozidlo zastaví (srov. § 124 odst. 11 a 12 zákona o silničním provozu). Tato skutečnost ostatně není mezi účastníky řízení sporná, byť jí ve svých podáních věnovali značnou pozornost. Silniční kontrola je kontrolou preventivní, přičemž jako jediný právní důvod pro zastavení vozidla postačuje výzva policisty [srov. rozsudky NSS ze dne 16. 12. 2009, č. j. 6 As 40/2009 - 125, č. 2027/2010 Sb. NSS, či ze dne 11. 3. 2015, č. j. 6 As 276/2014 - 61, a přiměřeně též stanovisko pléna Ústavního soudu ze dne 8. 11. 2011, sp. zn. Pl. ÚS-st. 33/11, v němž Ústavní soud mimo jiné konstatoval, že pojmovým znakem kontroly obecně je „možnost jejího namátkového provedení, tedy provedení za situace, kdy kontrolující osoba a priori nedisponuje (konkrétním) podezřením, že kontrolovaný subjekt neplní řádně své povinnosti.“ (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 12. 2009, č. j. 2 Aps 2/2009 - 52, č. 2000/2010 Sb. NSS, bod 29)]. To platí i pro dechovou zkoušku a výzvu k předložení dokladů.
45. Soud pouze pro upřesnění uvádí, že v úředním záznamu sepsaném bezprostředně po kontrole (dne 29. 1. 2020) žádný konkrétní důvod (kromě provádění „BESIP“) policista neuvedl. Učinil-li tak v úředním záznamu sepsaném za účelem vyřízení žalobcovy stížnosti dne 9. 3. 2020, resp. zmiňuje-li takové důvody žalovaný ve vyjádření k žalobě, jsou tyto důvody pro posouzení důvodnosti žaloby bezpředmětné. Z ničeho nevyplývá, že by zmíněním těchto (v zásadě nadbytečných) okolností hodlal policista (popřípadě) žalovaný žalobce jakkoli očerňovat.
46. K tvrzení ohledně šikanózního a ponižujícího způsobu provedení výzvy k předložení dokladů soud připomíná, že doklady, které musí mít řidič při řízení u sebe, stanoví § 6 odst. 7 zákona o silničním provozu. Podle § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu je řidič motorového vozidla povinen předložit doklady podle odstavce 7 na výzvu policisty, vojenského policisty, strážníka obecní policie ve stejnokroji nebo celníka ve stejnokroji ke kontrole. Této povinnosti odpovídá oprávnění policisty podle § 124 odst. 12 písm. b) a h) zákona o silničním provozu při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích zastavovat vozidla a vyzvat řidiče k předložení dokladů k řízení a provozu vozidla.
47. Z obsahu správního spisu, podání účastníků ani z provedeného dokazování nevyplývá, že by policista výzvu k předložení dokladů provedl způsobem tvrzeným žalobcem (tedy formou jakéhosi „přezkoušení“). Soud má za prokázané, že policista výzvu učinil tak, že

¹ Soud používá pojem „silniční kontrola“ jako ekvivalent k pojmu „kontrola dodržování povinností účastníků a pravidel provozu na pozemních komunikacích“ a s tím souvisejících úkonů ve smyslu § 124 odst. 11 zákona o silničním provozu.

žalobce zcela neutrálně vyzval k „předložení dokladů“ (aniž by je specifikoval). Takovou výzvu nelze mít ani za snahu o přezkušování žalobce, natož pak za šikanózní postup, který by dosahoval takové intenzity, při které by bylo možno hovořit o ponižujícím zacházení se žalobcem. Soud tedy neshledal, že by byl žalobce takovým pokynem jakkoliv zkrácen na svých právech. Dlužno dodat, že výzva, kterou policista učinil, byla též v souladu s objektivním právem, tedy nebyla nezákonná. Žádný právní předpis neukládá policistovi při provádění silniční kontroly vyjmenovat, které konkrétní doklady má řidič předložit. Nelze ani pominout, že způsob, jakým policista vyzval žalobce k předložení dokladů, plně odpovídal požadavkům a doporučením vyplývajícím z čl. 17 pokynu č. 8/2019, podle kterého *při kontrole vozidla hlídka pozdraví řidiče vojenským způsobem a současně občanským pozdravem. Řidiče vyzve k předložení dokladů předepsaných pro řízení a provoz motorového vozidla. Doporučená formulace výzvy zní: „Silniční kontrola – pane/paní, předložte doklady předepsané pro provoz a řízení motorového vozidla“. Kontrolu ukončí opět vojenským a občanským pozdravem.* Jak z tvrzení účastníků řízení, tak z provedeného dokazování se podává, že policista přesně tímto způsobem v žalobcově případě postupoval.

48. Shora vyslovené závěry potvrzuje též judikatura, na níž případně poukázal žalovaný. Jak vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 12. 2016, č. j. 7 As 238/2016 – 26, bod 12 a násl., výzva formulována slovy „*předložte doklady předepsané k řízení a provozu vozidla*“ (kterou, jak bylo prokázáno, použil policista i v žalobcově věci, resp. šlo o formulaci obdobného rázu), je dostatečně určitá. Nejde o neurčitý právní pojem, ale o běžně používané spojení, jehož obsah jednoznačně vyplývá z textu zákona o silničním provozu. Řidič motorového vozidla je povinen znát normy upravující provoz na pozemních komunikacích, takže musí vědět, jaké doklady má zasahujícím policistům předložit. To nelze chápat jako „*zkoušku toho, zda řidič vozidla ví, jaké doklady má mít při řízení vozidla u sebe, nebo jaké doklady se domnívá, že policista chce vidět*“. Povinnost policisty konkrétně upřesnit, jaké všechny doklady je třeba předložit, by mohla být teoreticky aktivována až v případě, kdy by si kontrolovaná osoba nemohla sama ihned vzpomenout, jaké doklady má mít u sebe a na výzvu by předložila jen některé z nich (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 3. 2017, č. j. 2 As 322/2016 – 39, bod 25). V nyní projednávané věci však bylo bezpečně prokázáno, že žalobce dané výzvě porozuměl a zákonem předpokládané doklady bez obtíží předložil. Zmiňuje-li žalobce až v replice zcela obecně, že dokladem pro řízení a provoz vozidla není občanský průkaz, lze mu v tomto právním názoru přitakat (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2015, č. j. 6 As 276/2014 – 61, bod 21). Žalobce však toto obecné konstatování nijak nerozvádí a netvrdí, zda (a jak) se cítí být dotčen předložením občanského průkazu. Žalobce další okolnosti předložení občanského průkazu neuvádí (netvrdí, zda jej policista vyzval výslovně k předložení občanského průkazu, což je s ohledem na námitky proti obecné formulaci výzvy k předložení dokladů, nepravděpodobné, či zda sám žalobce předložil občanský průkaz automaticky společně s řidičským průkazem atp.). Nejde proto o řádně uplatněný žalobní bod, kterým by se soud mohl věcně zabývat. Stejně tak je zcela irrelevantní žalobcovo tvrzení, že „*někteří policisté donedávna vyžadovali i předložení potvrzení o emisích*“, neboť to zjevně nebyl nynější případ.
49. Soud závěrem k této námitce konstatuje, že si nelze nepovšimnout, že sám žalobce závažnost zásahu spočívajícího ve výzvě k předložení dokladů relativizuje, pokud v žalobě uvádí, že jednání policisty při výzvě považuje za ponižující a nesprávné. Současně však popisuje, jak posádce vozidla vysvětloval, že „*toto je naprosto běžné*“. Ostatně sám žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

v replice jednoznačně uvedl, že samozřejmě ví, které doklady má mít u sebe. Soudu tak uniká skutečný smysl této části žalobního návrhu.

50. Žalobce měl silniční kontrolu za nezákonnou i z důvodu jejího trvání. Podle jeho názoru jej trvání kontroly nepřiměřeně zkrátilo na právech tím, že byl po určitou dobu nucen setrvat na místě kontroly.
51. Soud k této námitce předepisuje, že na základě provedení dokazování má za prokázané, že kontrola celkově trvala přibližně 50 minut – od zastavení vozidla v 19:10 hod. do cca 20:00 hod. Celou kontrolu lze rozdělit do tří relativně samostatných úseků, jak vyplynuly z provedení dokazování. Z hlediska časového ohraničení je zcela jednoznačně definovatelný závěr kontroly, který, jak se podává zejména z videozáznamu, trval 15 minut (jde o úsek kontroly od okamžiku, kdy policista začal žalobce seznamovat s obsahem vyplněných dokumentů do ukončení kontroly). Je dále nesporné, že v rámci úvodní části kontroly nejprve došlo k zastavení žalobce vozidla, výzvě k předložení dokladů, jejich předložení, provedení dechové zkoušky na přítomnost alkoholu, krátké obhlídce auta (podle svědků tato obhlídka trvala asi dvě minuty), oznámení závady na osvětlení zadní registrační značky a poučení o možnosti vyřešení věci příkazem na místě, odmítnutí této možnosti žalobcem a následnému sdělení, že je v takovém případě nutno vyřídit další formality. Podle názoru soudu mohly tyto úvodní úkony trvat přibližně 10 minut. Z celkové doby kontroly tak zbývá přibližně 25 minut (tento časový údaj odpovídá též odhadům vyplývajícím ze svědeckých výpovědí), po které se policista převážně nacházel ve služebním voze, v němž činil další úkony. Těmito úkony prokazatelně byly lustrace v registrech (centrální evidence obyvatel, registr řidičů, registr silničních vozidel), prověření údajů v České kanceláři pojistitelů, fotodokumentace dokladů a zjištění závady (včetně ukládání fotografií), vypsání dokladu o provedení technické silniční kontroly (dvakrát) a zpracování oznámení o přestupku (formulář).
52. Soud neshledal u žádné z fází kontroly, jak byly shora podrobně popsány, že by v jejich rámci policista činil některé úkony nadbytečně, nadměrně zdlouhavě atd. s cílem úmyslně žalobce zdržovat. Soud si samozřejmě dokáže představit, že by některé části kontroly, například vyplňování předtištěných formulářů, mohlo proběhnout rychleji, nicméně z hlediska posouzení důvodnosti žaloby nepovažuje soud celkovou délku kontroly vzhledem ke všem okolnostem za natolik excesivní, aby dosahovala intenzity nezákonného zásahu. Nelze současně přehlédnout, že k prodloužení doby, po kterou by kontrola standardně trvala, podstatnou měrou přispěl žalobcův požadavek na podrobné přečtení (řádek po řádku) dokladu o provedení technické silniční kontroly a oznámení přestupku. Je přitom nepodstatné, jaká konkrétní motivace vedla žalobce k vyslovení tohoto požadavku (zda to bylo z důvodu tmy, jeho zrakových potíží – k čemuž soud podotýká, že za stejných podmínek byl žalobce schopen do dokumentů zapsat své vyjádření, snahy o přezkoušení policisty, či z jiného důvodu), podstatné je, že tento požadavek způsobil prodloužení celkové doby kontroly minimálně o 12 minut (šlo tedy přibližně o čtvrtinu celkové doby trvání kontroly). Konečně, vytýká-li žalobce policistovi, že mu vyplnění dvou formulářů trvalo více než dvacet minut, lze poukázat na skutečnost, že samotnému žalobci (který je nadto, jak vyplynulo z jeho podání, advokátem – tedy právním profesionálem) trvalo sepsání vyjádření k oznámení přestupku sestávající z několika stručných vět téměř pět minut. Potřeboval-li tedy policista k vyplnění dvou formulářů (z nichž jeden se vyplňuje dvakrát) a několika dalšími úkony (lustrace, fotodokumentace atd.) přibližně 25 minut, nelze tuto dobu považovat za nepřiměřenou.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

53. Zmiňuje-li žalobce, že policista měl délku kontroly přizpůsobit skutečnosti, že součástí posádky vozidla bylo též roční dítě (žalobcův syn), konstatuje k tomu soud, že z žalobních tvrzení ani provedeního dokazování nevyplývá, že by se žalobce či některá z dalších osob přítomných na místě domáhala zrychlení kontroly právě z tohoto důvodu, či že by policistu na přítomnost dítěte alespoň upozornila. Sám žalobce přitom v replice k vyjádření žalovaného na s. 6 uvedl, že policista si nemohl být přítomnosti dítěte vědom, neboť nesvítil na zadní sedadla a zadní polovina vozidla má zatmavená skla, takže by stejně nebylo nic vidět. Nadto z provedeního dokazování vyplývá, že dítě po celou dobu kontroly spalo, nešlo tedy o nijak vyhrocenou situaci, a tedy ani o takové zkrácení žalobcových práv (resp. práv jeho nezletilého syna), které by odůvodňovalo poskytnutí soudní ochrany. Ze svědeckých výpovědí ostatně vyplývá, že posádka vozidla cestovala z Dobříše a jízda do cíle cesty by beztak trvala déle než hodinu. Bylo především odpovědností žalobce jakožto řidiče a současně rodiče dítěte, aby přizpůbil dobu odjezdu potřebám malého dítěte a počítal i s možností komplikací po cestě vč. možnosti silniční kontroly.
54. Žalobce ve vztahu k silniční kontrole v žalobě zcela obecně namítal, že policista je povinen dodržovat služební kázeň, neohrožovat důvěru v nestranný výkon služby, vykonávat službu tak, aby nebyla ovlivněna jeho přesvědčením a neohrožovat dobrou pověst bezpečnostního sboru. Žalobce následně obsáhle citoval ustanovení zákona o služebním poměru, o policii, etického kodexu a správního řádu, aniž by však specifikoval, v jakém smyslu měla být tato ustanovení porušena, resp. jak měl být jejich porušením dotčen ve svých právech. Soud proto k těmto pasážím žaloby (které ani nelze považovat za řádně formulované námitky) pouze obecně konstatuje, že v jednání policisty, jak bylo popsáno v žalobě a prokázáno provedenými důkazy neshledal ani náznak pochybení, která by mohla založit rozpor s jeho povinnostmi vyplývajících ze shora citovaných předpisů. Na rozdíl od žalobce je soud naopak přesvědčen, že chování policisty bylo plně v souladu jak se zákonem, tak s etickým kodexem policie a pokynem č. 8/2019. Policista se prokazatelně v průběhu kontroly choval zcela profesionálně, promptně reagoval na veškeré žalobcovy požadavky a zjevně nebyl ovlivněn ani údajným vyjádřením o „buzerační kontrole“ proneseným po zastavení vozidla (soud v této souvislosti považuje za bezpředmětné zabývat se otázkou, zda a případně vůči komu bylo toto vyjádření učiněno). Policistovo chování a postup nevykazovaly žádné znaky šikany či snahy o projevení nadřazenosti. Policista pouze důsledně plnil úkoly, které mu svěřuje zákon. Žalobcova tvrzení ohledně provádění kontroly pouze za účelem plnění určitých stanovených „kvót“ (slovy žalobce za účelem „výslednosti“ policistů) nebyla nijak prokázána. Naopak, policista při výslechu potvrdil, že mezi počtem kontrolovaných vozidel, resp. odhalených přestupků a jeho odměňováním neexistuje žádná příčinná souvislost.
55. Poukazuje-li žalobce na to, že povinností policisty bylo pořizovat videozáznam z celého průběhu kontroly, konstatuje soud, že taková povinnost z žádného předpisu nevyplývá (ostatně ani sám žalobce nespecifikuje, z jakého předpisu či vnitřního pokynu by tato povinnost měla vyplývat). Policista při výslechu uvedl, že k pořizování videozáznamu obvykle přistupuje v konfliktních situacích a vždy, když projednává oznámení přestupku, což byl i žalobcův případ. Z tohoto policistova postupu nelze dovozovat, že by policista zahájením pořizování videozáznamu až v závěru kontroly hodlal vyvolat konflikt a provokovat žalobce tak, aby jej následně mohl více sankcionovat. Nic takového z videozáznamu a dalšího provedeního dokazování nevyplývá.

56. Námitky mířící proti silniční kontrole tedy nejsou důvodné.

Technická silniční kontrola

57. Druhým okruhem žalobních námitek žalobce brojí proti provedené technické silniční kontrole a jejím důsledkům (omezení technické způsobilosti vozidla na 30 dnů).
58. Podle § 6 odst. 9 zákona o silničním provozu je řidič motorového vozidla povinen podrobit vozidlo na výzvu policisty technické silniční kontrole, kontrole umístění, upevnění nebo zajištění nákladu, kontrole hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy, kontrole poměru hmotností vozidel v jízdní soupravě, kontrole rozložení hmotnosti na nápravy, skupiny náprav, kola nebo skupiny kol, kontrole rozměrů vozidla nebo jízdní soupravy včetně nákladu nebo kontrole dodržení podmínek spojitelnosti vozidel v jízdní soupravu.
59. Podle § 6a odst. 1 zákona o silničním provozu se technickou silniční kontrolou rozumí kontrola technického stavu a činnosti vozidla, jeho systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků a jejich vlivu na životní prostředí za účelem zjištění či vyloučení závad podle zvláštního právního předpisu (zákona o podmínkách provozu). Nelze-li účelu technické silniční kontroly dosáhnout použitím prostředků nebo zařízení, které má policista k dispozici v místě kontroly, a jsou-li důvodné pochybnosti o technické způsobilosti vozidla, lze technickou silniční kontrolu provést rovněž pomocí mobilní kontrolní jednotky, ve stanici technické kontroly nebo ve stanici měření emisí.
60. Podle § 49 zákona o podmínkách provozu mohou být technickou prohlídkou silničního vozidla zjištěny tři stupně závad, kterými jsou a) lehká závada, která nemá významný vliv na provozní vlastnosti vozidla, bezpečnost provozu na pozemních komunikacích ani životní prostředí, b) vážná závada, která ovlivňuje provozní vlastnosti vozidla, je způsobilá ohrozit provoz na pozemních komunikacích nebo může nepříznivě působit na životní prostředí, nebo c) nebezpečná závada, která bezprostředně ohrožuje bezpečnost jízdy silničního vozidla, provoz na pozemních komunikacích nebo životní prostředí. Technické podmínky pro hodnocení výsledku technické silniční kontroly, včetně specifikace závad a stupně jejich závažnosti stanoví příloha č. 1 k vyhlášce o technických silničních kontrolách.
61. Podle § 51 odst. 1 zákona o podmínkách provozu zjistí-li se technickou prohlídkou silničního vozidla nebo technickou silniční kontrolou podle zákona o silničním provozu nebo obdobnou kontrolou v jiném členském státě vážná závada, je vozidlo technicky způsobilé k provozu pouze na dobu 30 dnů ode dne vyznačení zápisu výsledku technické prohlídky silničního vozidla v technickém průkazu vozidla nebo ode dne vydání dokladu o provedené technické silniční kontrole. Provozovatel silničního vozidla je povinen v této lhůtě přistavit silniční vozidlo s odstraněnou vážnou závadou stanici technické kontroly k provedení opakované technické prohlídky.
62. Žalobce v prvé řadě namítá, že se policista jal provádět technickou silniční kontrolu, aniž by na to žalobce upozornil.
63. Je pravdou, že podle § 2 odst. 1 vyhlášky o technických silničních kontrolách se technická silniční kontrola vykonává *za přítomnosti řidiče* po dobu nezbytně nutnou pro účely zjištění skutečného technického stavu vozidla nebo jízdní soupravy.
64. Podle soudu nelze povinnost provádět technickou silniční kontrolu *za přítomnosti řidiče*

vykládat přísně formalisticky tak, že kontrolující musí již svá prvotní zjištění učinit výlučně za plné součinnosti (přítomnosti) řidiče. Takový nepřiměřeně zužující jazykový výklad by totiž znamenal, že určitá skupina závad zjištělných při samotné jízdě vozidla (hluknost, kouřivost, skřípění brzd, nefunkční přední světlomety atp.) či těsně po zastavení vozidla (narušení skla, nefunkční zadní světlomety, atp.) by nemohla být nikdy učiněna procesně „čistým“ způsobem, neboť je policista vždy zjistí *bez přítomnosti řidiče*. Podle soudu je plně dostačující, pokud policista v takové situaci řidiče na zjištěnou závadu upozorní, umožní mu její společnou kontrolu a případné vyjádření.

65. Mezi účastníky není sporu o tom, že policista zjištění ohledně nefunkčního osvětlení zadní registrační značky učinil při obhlídce vozidla sám (poté, co si od žalobce vyžádal doklady a obcházel s nimi vozidlo), tedy technicky vzato bez přítomnosti žalobce (ten byl v okamžiku zjištění závady ve vozidle). V průběhu řízení bylo nicméně prokázáno, že žalobce se o existenci zjištěné závady dozvěděl nejpozději v okamžiku, kdy mu policista oznámil podezření ze spáchání přestupku podle zákona o silničním provozu (tedy pár minut po zastavení vozidla), jež žalobce odmítl řešit příkazem na místě. V této chvíli si tak žalobce musel být vědom učiněných zjištění, která měl možnost jakkoli zpochybnit a aktivně se tak do technické silniční kontroly zapojit. Z provedeného dokazování vyplynulo, že žalobce po celou dobu kontroly zůstal sedět ve vozidle a na zjištěnou závadu nijak nereagoval, nešel se na ni podívat a zjištění učiněná policistou nerozporoval. K neosvětlení registrační značky se žalobce poprvé vyjádřil až v oznámení přestupku, v němž uvedl, že obě žárovky praskly během jízdy (před cestou svítily). Ze shora uvedeného je zjevné, že žalobci nebylo nijak upřeno právo účastnit se technické silniční kontroly, vyjadřovat se k jejím výsledkům, a tedy že postupem policisty při zjišťování závady nebyl nijak zkrácen na svých právech.
66. Nejpodstatnější část žaloby i dalších vyjádření žalobce a ostatně i jeho přednesů při ústním jednání pak představuje nesouhlas se způsobem provedení technické silniční kontroly. Žalobce podrobně popisuje, které úkony a jakým způsobem měl policista v rámci technické silniční kontroly učinit, avšak neučinil.
67. Soud k tomuto okruhu žalobních tvrzení nejprve zdůrazňuje, že osvětlení zadní registrační značky v době provádění kontroly nefungovalo. O existenci tohoto stavu není mezi účastníky řízení sporu a byl též jednoznačně prokázán provedeným dokazováním (fotodokumentace, faktura a doklady za opravu osvětlení zadní registrační značky, výpovědi svědků).
68. Soud současně konstatuje, že pro posouzení žaloby není podstatné, kdy a za jakých okolností k závadě na osvětlení došlo, tedy zda se tak stalo za jízdy, těsně před provedením kontroly, nebo před několika měsíci. Stejně tak není podstatné, zda osvětlení před započatím jízdy fungovalo, či nikoli. Zákon o podmínkách provozu totiž v § 51 odst. 1 totiž spojuje následek spočívající v omezení technické způsobilosti vozidla na 30 dnů pouze se zjištěním o přítomnosti vážné závady bez dalšího. Zákon tedy nepředpokládá zjišťování dalších okolností, za kterých tato závada vznikla. Tyto okolnosti mohou mít svou relevanci při posuzování deliktů odpovědnosti řidiče (resp. provozovatele) vozidla, a to například z hlediska zkoumání otázky zavinění či jako polehčující (přítěžující) okolnosti při ukládání trestu apod. Ostatně i v nyní posuzované věci bylo oznámení ve věci přestupku odloženo právě při zohlednění žalobcem tvrzených okolností (vzhledem k tvrzením žalobce správní orgán dospěl k závěru, že by nebylo možno prokázat dostatečnou míru zavinění pro shledání odpovědnosti za přestupek). Ke zkoumání těchto

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

okolností však nemá policista při provádění technické silniční kontroly žádný prostor.

69. Policista může při kontrole získat pouze jednoduché skutkové poznatky ohledně možných pochybení řidiče. Má-li za to, že je na základě těchto poznatků dostatečně zjištěn skutkový stav, může věc vyřešit příkazem na místě za podmínek podle § 91 a násl. zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Uložení pokuty příkazem na místě je zvláštním druhem řízení, které má být jednoduché, rychlé a při němž se v zásadě neprovádí dokazování podle § 51 a násl. správního řádu (vychází ze z předpokladu dostatečného zjištění skutkového stavu, který je dán na základě souhlasu obviněného s vyřízením věci tímto způsobem). Zpochybní-li obviněný zjištěný skutkový stav, nelze pokutu příkazem na místě uložit a povinností policisty je v takovém případě oznámit jednání, u něhož vyvstane podezření, že byl spáchán přestupek příslušnému orgánu [§ 73 a § 74 odst. 1 písm. f) ve spojení s § 74 odst. 2 zákona o přestupcích]. V této souvislosti lze doplnit, že pokyn č. 8/2019 výslovně stanoví, že policista nesmí ponechat bez povšimnutí žádné porušení pravidel silničního provozu a ostatních povinností vyplývajících z právních předpisů ani jakékoliv jiné protiprávní jednání.
70. Vytýká-li žalobce policistovi nedostatečné posouzení otázky zavinění, je třeba s ohledem na povahu příkazního řízení na místě konstatovat, že nelze žádat, aby policista v rámci tohoto řízení zevrubně zkoumal poměrně složitou právní otázku zavinění. Pokud obviněný nesouhlasí s projednáním přestupku příkazem na místě (například právě proto, že se domnívá, že u ní není dán dostatek zavinění), zákon pro takovou situaci předpokládá možnost vyslovit nesouhlas s vyřízením věci příkazem na místě a veškeré okolnosti případné deliktní odpovědnosti je pak možno posoudit zevrubně ve standardním správním (přestupkovém) řízení. Soud pouze pro úplnost uvádí, že policistou zjištěné skutkové okolnosti (nefunkční osvětlení) oprávněně vyvolaly podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu (porušení povinnosti užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem). Policista proto nepochybil, pokud oznámil příslušnému správnímu orgánu podezření ze spáchání přestupku. Skutečnost, že věc přestupku byla následně odložena kvůli nemožnosti prokázat žalobcovo zavinění, nijak nesvědčí o nezákonnosti postupu policisty.
71. Soud dále k tomuto okruhu námitek zdůrazňuje, že policista na základě provedené kontroly odhalil pouze jednu jedinou závadu, a to nefunkční osvětlení zadní registrační značky. Žádné jiné závady na žalobcově vozidle nezjistil a ani žádné další závady nebyly žalobci nijak vytýkány. Namítá-li tedy žalobce nesprávný, nedostatečný či nejasný způsob provádění technické kontroly ve vztahu k dalším částem vozidla, jsou takové námitky zcela bezpředmětné. Nebyla-li zjištěna žádná další závada, nemohlo dojít ani k žádnému přímému zkrácení žalobcových práv. I kdyby snad provádění zbytku technické silniční kontroly bylo nezákonné (což soud nezjistil a ani se touto otázkou pro její nadbytečnost zabývat nebude), neměla by tato skutečnost žádný dopad do žalobcových práv. Žalobce nemá veřejné subjektivní právo na provedení technické silniční kontroly způsobem, kterého se domáhá v žalobě (tedy přezkoumáním všech dílčích kontrolních položek kontrolního seznamu). Podstatné pro posouzení věci je to, zda policista zkontroloval tu část vozidla, u které shledal vážnou vadu. Mezi účastníky řízení přitom skutečnost, že policista kontrolu osvětlení zadní registrační značky provedl, není vůbec sporná. Současně

není sporu ani o tom, že osvětlení zadní registrační značky skutečně nefungovalo. Zjištění učiněná policistou tedy odpovídala objektivnímu stavu.

72. Veškerá žalobcová polemika se způsobem provádění kontroly ve vztahu k dalším kategoriím závad, je tak zcela bezpředmětná, neboť prováděním kontroly v této části nebyly zjištěny žádné nedostatky. Situace by byla odlišná, pokud by policista zjistil na žalobcově vozidle určitou závadu (vedoucí ke zkrácení či dokonce omezení technické způsobilosti vozidla), přičemž takové zjištění by učinil na základě nesprávného postupu (například technicky nesprávně nebo například tím, že by danou součást vozidla vůbec nekontroloval, ale tvrdil by současně, že závada existuje). Namítal-li by žalobce nesprávný postup při technické silniční kontrole za takové situace, bylo by možno uvažovat o zkrácení žalobcových práv v důsledku takto provedené kontroly. Nicméně za situace, která nastala v nyní řešené věci, nelze ani teoreticky uvažovat o tom, že by nesprávné provedení části technické silniční kontroly, které namítá žalobce, zasáhlo do jeho práv. Chybí zde tedy jeden z definičních znaků zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s. Nelze si ostatně nepovšimnout toho, že žalobce sice v žalobě i v dalších podáních a ostatně i během soudního jednání předeštel obsáhlou argumentaci týkající se povinností policisty při provádění technické silniční kontroly, nikdy v průběhu řízení však nepředeštel ani náznakem, jak by ho tento údajně nezákonný postup měl zkrátit na jeho právech.
73. Pro soud je současně poněkud překvapivé, že žalobce se na jedné straně vyhraňuje proti údajně nepřiměřené délce trvání silniční kontroly, na druhou stranu se však vehementně domáhá toho, aby technická silniční kontrola proběhla detailněji, ve všech jejích aspektech.
74. Nesprávné je žalobcovo tvrzení, že schválením postupu policisty při technické silniční kontrole žalovaná fakticky aprobejuje možnost uvádět do dokladu o provedení kontroly nepravdivé údaje. Soud totiž ani na základě žalobních tvrzení ani porovnáním skutkových zjištění s obsahem dokladu nezjistil, že by tento doklad obsahoval některé nepravdivé údaje (že by snad na žalobcově vozidle byly ještě další závady, které policista neodhalil). Z dokladu se podává, že zaškrtnutí kolonky „zkontrolováno“ znamená, že byla zkontrolována nejméně jedna z položek této skupiny. Z videozáznamu provedeného k důkazu při jednání přitom vyplývá, že policista provedení kontroly alespoň jedné z položek každé zkontrolované skupiny vysvětlil (identifikace registrační značky, brzdný účinek, stav volantu, stav zasklení, kola a pneumatiky a jejich upevnění, celkový stav podvozku a částí k němu připojených, hlučnost a kouřivost, zabezpečení nákladu). Co se týče tvrzení o zkrácení v důsledku obtíží spojených s přestupkovým řízením navazujícím na provedenou kontrolu, soud pouze konstatuje, že přestupkové řízení není předmětem řízení v nyní posuzované věci a nadto z obsahu předloženého správního spisu plyne, že řízení ve věci přestupku bylo odloženo, k žádnému zkrácení práv žalobce proto nedošlo. Ani nutnost nechat si vyměnit osvětlení či dostavit se na stanici technické kontroly nelze vnímat jako zkrácení žalobcových práv, ale jako plnění jeho povinností jako řidiče (resp. provozovatele vozidla) vyplývajících ze zákona o silničním provozu a zákona o podmínkách provozu.
75. Žalobce konečně namítá, že policista měl při hodnocení zjištěné závady a jejím zařazování do příslušné skupiny vad [vážná vada ve smyslu § 49 písm. b) zákona o podmínkách provozu] využít „správního uvážení“.
76. Soud k této námitce nejprve konstatuje, že žalobce neuvádí, jak konkrétně se mělo požadované „správní uvážení“ v jeho věci promítnout, tedy zda měl policista závadu podle

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

žalobcova názoru hodnotit jako lehkou závadu, či zda jí neměl hodnotit vůbec jako závadu ve smyslu § 49 zákona o podmínkách provozu, či měl postupovat jiným způsobem. Soud přitom není oprávněn za žalobce domýšlet argumentaci, která nebyla v žalobě řádně uplatněna.

77. Soud současně připomíná, že výše citovaný § 49 zákona o podmínkách provozu rozděluje závady, které mohou být zjištěny technickou prohlídkou vozidla, do tří skupin (stupňů závad) – lehké, vážné a nebezpečné závady. Technické podmínky pro hodnocení výsledku technické silniční kontroly, včetně specifikace závad a stupně jejich závažnosti stanoví příloha č. 1 k vyhlášce o technických silničních kontrolách. Podle bodu 4.7.2.1.1 přílohy č. 1 platí, že pokud je zjištěno, že zařízení pro osvětlení zadní tabulky registrační značky neplní svoji funkci (osvětlení RZ) nebo vyzařovaná barva nebo elektrické zapojení neodpovídá požadavkům, konkrétně pak v tom smyslu, že zařízení neosvětluje nebo neosvětluje dostatečně zadní tabulku registrační značky, jde o závadu typu B, tedy vážnou závadu. Policista proto v žalobcově případě nepochybil, pokud zjištěnou závadu (nefunkční osvětlení zadní registrační značky) vyhodnotil jako vážnou závadu.
78. Soud zdůrazňuje, že při zařazení zjištěné závady do příslušného stupně závažnosti nedává zákon osobě, která provedla technickou silniční kontrolu, žádný prostor pro správní uvážení. Zákon ve spojení s vyhláškou přesně a podrobně definují stupně závad a zařazení závad do těchto stupňů. Soud si neumí představit, že by policista provádějící technickou silniční kontrolu při zjištění určité závady před jejím zařazením do příslušného stupně závažnosti prováděl správní úvahu v tom smyslu, zda vyhláška závadu řadí do správného stupně závažnosti, či nikoli a v každém konkrétním případě by si činil o této otázce autonomní úvahu. Vzhledem k množství druhů závad, které je možno na vozidle odhalit, považuje soud takový postup za zcela neuskutečnitelný. Zákon o podmínkách provozu ve spojení s vyhláškou o technických silničních kontrolách představuje v zásadě technickou normu, která má zajistit, že bude stejná závada vždy hodnocena shodně. Postup navrhovaný žalobcem by naopak vedl k hrozbě libovůle, chaosu a neplnění povinností na úseku bezpečnosti silničního provozu.
79. Žalobce současně namítá, že zjištěná vada nemůže být vážnou vadou, neboť nenaplnňuje kritéria podle § 49 písm. b) zákona o podmínkách provozu. Soud na rozdíl od žalobce nespatřuje žádný rozpor mezi zákonem o podmínkách provozu a vyhláškou o technických silničních kontrolách. Jak již bylo zmíněno, zákon vážnou závadou *obecně* rozumí závadu, která ovlivňuje provozní vlastnosti vozidla, je způsobilá ohrozit provoz na pozemních komunikacích nebo může nepříznivě působit na životní prostředí. Specifikaci toho, které *konkrétní* závady jsou závadami vážnými, pak obsahuje vyhláška. Ze systematiky přílohy č. 1 vyhlášky přitom plyne, že na otázku provozních vlastností vozidla nenahlíží globálně, jak to činí žalobce, tedy tak, že by snad provozními vlastnostmi mělo být pouze to, že vozidlo je schopné provozu „jako celek“ (prostě řečeno, že vozidlo je schopné jízdy), ale posuzuje jeho provozní vlastnosti ve vztahu k jednotlivým částem vozidla (srov. seznam kontrolních položek – brzdové zařízení, řízení, výhledy, svítilny a světlomety, elektrická zařízení, nápravy, kola, pneumatiky, podvozek, jiné vybavení, obtěžování okolí atd.). Za ovlivnění provozních vlastností vozidla se tak považuje i ovlivnění vlastností jeho jednotlivých technických součástí, tedy též osvětlení. Neplní-li osvětlení vozidla (a to včetně osvětlení registrační značky) svou funkci, děje se tak v důsledku jeho nesprávného fungování, tedy v důsledku skutečností, které ovlivnily provozní vlastnosti osvětlení. Soud má současně za to, že neosvětlení zadní registrační značky je *způsobilé* ohrozit provoz na

pozemních komunikacích. Neosvětlená značka může za určitých podmínek (například v noci či za zhoršené viditelnosti, což byl i nyní posuzovaný případ) vyvolávat stejné důsledky jako by registrační značka na vozidle nebyla umístěna vůbec (v takovém případě totiž registrační značka vůbec není vidět). Soud je přesvědčen, že nedostatečné osvětlení zadní registrační značky neumožňuje v provozu řádně identifikovat konkrétní vozidlo, což je přeneseně předpokladem k zajištění bezpečného provozu na pozemních komunikacích – daná závada tak naplňuje obecné definiční znaky podle § 49 písm. b) zákona o podmínkách provozu. Ani ohrožení provozu na pozemní komunikaci přitom nelze vnímat pouze tak, jak vykládá žalobce, tedy jako ohrožení ostatních účastníků, ale podle názoru soudu též tak, že se jedná o ohrožení podmínek, za kterých je bezpečnost provozu na pozemních komunikacích zajišťována, tedy včetně možnosti řádné identifikace vozidel účastníků se provozu.

80. Soud nemá pochyb o tom, že vyhláška o technických silničních kontrolách není v rozporu se zákonem o podmínkách provozu též z toho důvodu, že vyhláška implementuje požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/47/EU o silničních technických kontrolách užitkových vozidel provozovaných v Unii a o zrušení směrnice 2000/30/ES (dále jen „směrnice“). Ta v příloze II bodu 3 stanoví obsah a metody kontroly, posouzení nedostatků vozidel, přičemž pod bodem 4.7.1. – svítlna zadní registrační značky, stav a funkce (číselné označení se shoduje s označením ve vyhlášce) pod písmenem b) označuje vadný zdroj světla v případě jediného zdroje světla za závažný nedostatek (tedy terminologií českých právních předpisů za vážný nedostatek). Též unijní zákonodárce tedy stanoví, že nefunkční osvětlení registrační značky je vážnou (resp. závažnou) závadou. Tímto zařazením stanoveným harmonizovanou právní úpravou je pak vázán jak český zákonodárce, tak samozřejmě osoba provádějící technickou silniční kontrolu. Nemůže jim proto ve vztahu k zařazení zjištěné závady do jedné z uvedených kategorií svědčit „správní uvážení“, kterého se domáhá žalobce. Nelze souhlasit s názorem žalobce, že by vada měla být v každém konkrétním případě *ad hoc* řazena do určité skupiny podle uvážení kontrolora, čímž by mohlo dojít k tomu, že v rámci Evropské unie (a potažmo i v rámci České republiky) by byly totožným závadám přiřazovány jiné hodnoty závažnosti, čemuž ostatně harmonizovaná unijní úprava brání (srov. bod 1 preambule směrnice připomínající snahu o vytvoření jednotného evropského dopravního prostoru).

Závěr a náklady řízení

81. Vzhledem ke shora uvedenému soud shledal žalobu nedůvodnou, proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
82. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
83. Pouze pro pořádek soud doplňuje, že požadavek svědka J. na náhradu nákladů spojených s kontrolou vyjádřenou k dotazu soudu v závěru výsledku nepovažuje za požadavek na náhradu svědeckého, proto o něm nerozhodoval (svědek by na svědecké ostatně nárok neměl, neboť je v důchodu, nemá žádný ušlý výdělek a k jednání cestoval s žalobcem).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 5. května 2021

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu